Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2025–2026

28 286 Dierenwelzijn

Nr. 1437

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN LANDBOUW, VISSERIJ, VOEDSELZEKERHEID EN NATUUR

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 17 juni 2026

Gezelschapsdieren spelen een belangrijke rol in het leven van mensen en zijn onlosmakelijk verbonden met de Nederlandse samenleving. Wie een dier heeft, draagt de verantwoordelijkheid daar goed voor te zorgen. Het is daarbij van belang dat goede diergeneeskundige zorg beschikbaar en toegankelijk is, zowel regulier als bij spoed.

Veel mensen zijn bezorgd over de stijgende prijzen van de diergeneeskundige zorg voor gezelschapsdieren. Zij vragen zich af of zij de zorg voor hun dier kunnen blijven betalen. Er zijn zorgen over de gevolgen die dit kan hebben voor diergezondheid en dierenwelzijn. Ook zijn er zorgen over de mogelijke invloed van ketenvorming in de diergeneeskundige zorg op de hoogte van de prijzen. Uw Kamer heeft hier meermaals aandacht voor gevraagd en er zijn verschillende moties aangenomen die de regering vragen om hier actie op te ondernemen. Deze vragen en zorgen deel ik. Ik vind het van belang dat er voldoende concurrentie is, dat consumenten vrij kunnen kiezen in de zorg voor hun dier en dat zij weten welke behandelingen er zijn tegen welke kosten, zodat ze waar mogelijk kosten kunnen besparen.

Vorig jaar is uw Kamer geïnformeerd[1] over de aanpak van dit vraagstuk en het marktonderzoek van de Autoriteit Consument en Markt (ACM)[2]. Deze aanpak en dit onderzoek zijn onderdeel van de al lopende, bredere inzet om de diergeneeskundige zorg in Nederland te versterken. Naast de inzet op beschikbare en toegankelijke zorg, het verbeteren van de marktwerking en de positie van de consument, werk ik met het veterinaire veld aan een sterkere organisatie van de beroepsgroep, betere borging van de autonomie van dierenartsen en de kwaliteit van zorg, een gezonde arbeidsmarkt en verantwoord houderschap.

[1] Kamerstuk 28 286, nr. 1388 en nr. 1402
[2] Kamerstuk 28 286, nr. 1413

kst-28286-1437
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2026

Voor dieren, diereigenaren en veterinaire professionals is het van belang dat goede zorg beschikbaar is en toegankelijk blijft, nu en in de toekomst. Daarom werk ik samen met de betrokken partijen aan de uitvoering van een meerjarige aanpak voor een sterke en toekomstbestendige diergeneeskundige zorg. Met deze «Uitvoeringsagenda Diergeneeskundige zorg» geef ik ook uitvoering aan het ACM-rapport en de motie van het lid Beckerman c.s. over uitvoering van het Dierendagakkoord (Kamerstuk 28 286, nr. 1419).

In deze brief beschrijf ik mijn aanpak, mede namens de Minister van Economische Zaken en Klimaat (EZK). Ik ga achtereenvolgens in op de ontwikkelingen die de diergeneeskundige zorg heeft doorgemaakt, het marktonderzoek dat de ACM heeft uitgevoerd, de opgaven die er nu liggen en hoe ik aan deze opgaven werk met de Uitvoeringsagenda Diergeneeskundige zorg.

Waar komen we vandaan?

In de afgelopen decennia is er veel veranderd in de diergeneeskundige zorg. Het onderzoek van Ecorys[3] beschrijft de grote veranderingen in de vraag, het aanbod en de organisatie van de diergeneeskundige zorg voor huisdieren. Het aantal huisdieren en dierenartsenpraktijken voor gezelschapsdieren is sterk toegenomen. Het aandeel zelfstandige dierenartsen is gehalveerd, terwijl het aandeel dierenartsen in loondienst is verdubbeld. Waar in de jaren 90 de meeste dierenartsen voltijd werkten, werken in 2024 de meeste dierenartsen deeltijd, met voorkeur voor reguliere werktijden in plaats van nacht- of weekenddiensten. Ketens hebben hun intrede in de markt gedaan, waarvan het marktaandeel nu ongeveer 40 procent is. De mogelijkheden voor diagnostiek en behandelingen binnen de diergeneeskundige zorg zijn sterk toegenomen. Ook de zorgvraag is veranderd. Huisdiereigenaren leggen de lat voor de medische zorg voor hun huisdier hoger en zijn mondiger en veeleisender geworden. Deze ontwikkelingen hebben geleid tot een sterke professionaliseringsslag en een hoger niveau van zorg, waar het dier, de eigenaar, de veterinaire professional en de praktijk baat bij hebben gehad.

Het onderzoek van Ecorys laat zien dat deze ontwikkelingen in de afgelopen 30 jaar hebben geleid tot aanzienlijke prijsstijgingen. Bij professionele dienstverlening horen marktconforme tarieven, die de onderliggende kosten inclusief een redelijk rendement reflecteren en waar de veterinaire professional een redelijk inkomen mee kan verdienen. Ten algemene is de stijging van de tarieven voor de reguliere zorg door deze professionaliseringsslag te verklaren, zowel veterinair als economisch. Tegelijkertijd geeft Ecorys aan dat door ketenvorming er risico's in de markt kunnen ontstaan voor de diereigenaren. De prijsstijgingen in de spoedzorg zijn een stuk hoger. Dit roept vragen en zorgen op over voldoende keuzevrijheid voor de consument en over de concurrentie in de markt voor diergeneeskundige zorg en vergt nader onderzoek. De signalen en zorgen uit de samenleving over de markt voor medische zorg voor huisdieren waren voor de ACM de aanleiding om, mede op basis van het rapport van Ecorys, begin 2025 een marktonderzoek te starten.

Marktonderzoek ACM Medische zorg huisdieren

In 2025 heeft de ACM dit marktonderzoek uitgevoerd om meer inzicht te krijgen in de werking van de markt voor medische zorg voor huisdieren en

[3] Ecorys Onderzoek naar de prijsontwikkelingen in de diergeneeskundige zorg https://open.overheid.nl/documenten/ededе1a5–35f1–41c2–83a1-c81e17e10b63/file

eventuele knelpunten daarin. Op 30 april jl. is het eindrapport «Medische zorg huisdieren» gepubliceerd[4].

Conclusies en aanbevelingen rapport

De ACM concludeert dat huisdiereigenaren veelal tevreden zijn met hun dierenarts en dat dierenartsen met toewijding werken om de beste zorg te leveren om dieren beter te maken. De ACM geeft aan dat de ontwikkelingen in de markt ook een keerzijde hebben en dat door commercialisering en regionale concentratie door ketenvorming het risico toeneemt dat diereigenaren worden benadeeld. Er zijn onvoldoende waarborgen om te voorkomen dat huisdiereigenaren worden benadeeld tegen het risico op hogere prijzen en behandelingen die verder gaan dan passend bij dier en eigenaar (overbehandeling). Huisdiereigenaren hebben vaak niet de kennis, tijd en mentale ruimte om voldoende tegenwicht te bieden aan zorgaanbieders bij het maken van een afgewogen keuze voor een dierenartspraktijk of een behandeling. Dit speelt in het bijzonder in de spoedzorg. De ACM concludeert ook dat de autonomie van dierenartsen onder druk staat. Omdat de ontwikkeling van commercialisering en regionale concentratie door ketenvorming door lijkt te gaan, nemen de risico's op benadeling verder toe.
De ACM doet op vier thema's aanbevelingen aan de wetgever en sector:

A. Bescherm huisdiereigenaren tegen het risico op hogere prijzen en behandelingen die verder gaan dan passend bij dier en eigenaar.
B. Verbeter beschikbaarheid en informatie spoedzorg buiten reguliere openingstijden.
C. Controle op verdere consolidatie in de regio met inroepbevoegdheid ACM.
D. Ondersteun en stimuleer huisdiereigenaren om actiever te vergelijken.

Ik waardeer het grondige onderzoek dat de ACM heeft gedaan en de wijze waarop inzichten en kennis uit de sector en de maatschappij daarbij zijn benut. Het is een belangrijk rapport dat richting geeft voor een betere marktwerking in de zorg voor huisdieren. Afgelopen maand heb ik het rapport samen met de Minister van EZK zorgvuldig bestudeerd en besproken met vertegenwoordigers van de beroepsgroep, werkgevers en huisdiereigenaren. Ik onderschrijf de conclusies en aanbevelingen van de ACM, die in lijn zijn met het al ingezette bredere beleid voor de diergeneeskundige zorg. Samen met betrokken partijen zal ik opvolging geven aan het ACM-rapport, als belangrijke bouwsteen voor de integrale aanpak die nodig is voor de diergeneeskundige zorg in Nederland. Allereerst geef ik hieronder reactie op de inroepbevoegdheid van de ACM en het voorstel van de ACM op prijsregulering. Daarna beschrijf ik de brede opgave en de uitvoeringsagenda, waarbij ik ook op de andere aanbevelingen zal ingaan.

Uitbreiden bevoegdheden ACM

De ACM vraagt om een bevoegdheid om gericht relatief kleine maar mogelijk problematische overnames te toetsen (inroepbevoegdheid). Dit wordt opgevolgd door de Minister van EZK. In het Coalitieakkoord *Aan de slag. Bouwen aan een beter Nederland* is opgenomen dat de ACM een inroepbevoegdheid krijgt om een gezonde marktwerking te bevorderen. Tegelijk heeft Kamerlid Bushoff (Progressief Nederland) een initiatiefwetsvoorstel (Kamerstuk 36 774, nr. 5) ingediend voor een inroepbevoegdheid voor de ACM. De Minister van EZK bereidt op dit moment een kabinetsreactie voor op het initiatiefwetsvoorstel en is voornemens uw Kamer hierover voor het zomerreces te informeren. De planning van de behan-

[4] Kamerstuk 28 286, nr. 1432, ACM Marktonderzoek Medische zorg huisdieren https://www.acm.nl/nl/publicaties/marktonderzoeken/marktonderzoek-huisdierenzorg

deling van dit initiatiefwetsvoorstel is aan de Tweede Kamer. Naar verwachting vindt de behandeling nog dit jaar plaats. Met de inzet van de Minister van EZK wordt uitvoering gegeven aan de moties van lid Beckerman (Kamerstuk 36 600-XIV, nr. 48) en lid Graus (Kamerstuk 36 410-XIV, nr. 39). In de toekomst kunnen hiermee kleine overnames met een inroepbevoegdheid onder het fusietoezicht van de ACM worden gebracht en kan worden ingegrepen als deze de mededinging zouden beperken.

Prijsregulering

De ACM blijft de markt voor huisdierenzorg volgen en zal over vijf jaar evalueren hoe de markt zich heeft ontwikkeld. In deze evaluatie zal de ACM zich naast de zorg binnen openingstijden ook specifiek richten op de problemen rondom spoedzorg buiten reguliere openingstijden. De ACM geeft daarbij de volgende denkrichting mee. Als het pakket aan aanbevelingen is doorgevoerd en blijkt dat de markt niet beter werkt of de risico's op benadeling van huisdiereigenaren niet zijn verminderd, dan zou de wetgever moeten afwegen in hoeverre prijsregulering nodig en proportioneel is. Hierbij merkt de ACM op dat prijsregulering ook nadelen heeft, waaronder extra regeldruk en uitvoeringslasten. Ook bestaat dan het risico dat het de ontwikkeling van het (zorg)aanbod afremt en daarmee de knelpunten aan de aanbodzijde vergroot, met name voor de spoedzorg. De ACM ziet prijsregulering daarom als een «last resort» die pas in beeld komt als andere, minder ingrijpende maatregelen niet blijken te werken en onderzocht is of de mogelijke (maatschappelijke) baten hiervan opwegen tegen de kosten. Ik vind het belangrijk om zorgvuldig te kijken of de situatie in de markt aanleiding geeft tot prijsregulering en volg daarin de conclusie van de ACM.
Eerder heb ik in mijn brief van 1 oktober 2025[5] uw Kamer geïnformeerd over de verdiepende analyse op prijsregulering, die ik samen heb uitgevoerd met de Minister van EZK. In deze verdiepende analyse is ook gekeken naar de noodzakelijke randvoorwaarden voor de invoering van prijsregulering. Een aantal maatregelen in de uitvoeringsagenda om de markt te verbeteren, geeft invulling aan een deel van deze randvoorwaarden voor prijsregulering. Met de evaluatie houd ik samen met de ACM en de Minister van EZK een vinger aan de pols en zal op basis van de effecten van de maatregelen van de uitvoeringsagenda afwegen of invoering van prijsregulering op termijn nodig en proportioneel is. Met de verdiepende analyse op prijsregulering en het marktonderzoek van de ACM heb ik de motie van lid Graus (Kamerstuk 36 410-XIV, nr. 40) uitgevoerd, die vraagt om het onderzoeken van de mogelijkheden tot het instellen van prijsplafonds voor medisch noodzakelijke behandelingen door dierenartsen.

De opgaven

Op basis van de ontwikkelingen in de afgelopen decennia en de resultaten van diverse onderzoeksrapporten[6, 7, 8, 9] concludeer ik dat er vier opgaven zijn voor de toekomst van de diergeneeskundige zorg. Ten eerste de

[5] Kamerstuk 28 286, nr. 1402
[6] Ecorys Onderzoek naar de prijsontwikkelingen in de diergeneeskundige zorg https://open.overheid.nl/documenten/ededе1a5–35f1–41c2–83a1-c81e17e10b63/file
[7] Kamerstuk 28 286, nr. 1432, ACM Marktonderzoek Medische zorg huisdieren https://www.acm.nl/nl/publicaties/marktonderzoeken/marktonderzoek-huisdierenzorg
[8] Onderzoek naar positie en rol dierenarts en kwaliteitsborging diergeneeskundige beroepsuitoefening door Berenschot: https://www.berenschot.nl/media/b1youbzc/onderzoek-naar-positie-en-rol-dierenarts-en-kwaliteitsborging-diergeneeskundige-beroepsuitoefening.pdf
[9] Onderzoek door SEO: De arbeidsmarkt voor dierenartsen https://www.seo.nl/publicaties/de-arbeidsmarkt-voor-dierenartsen/

bescherming van huisdiereigenaren tegen de risico's op hogere prijzen en overbehandeling. Zowel Ecorys als de ACM geven namelijk aan dat er door de bovengenoemde ontwikkelingen risico's zijn ontstaan voor het functioneren van de markt met gevolgen voor de keuzevrijheid van de consument en de autonomie van dierenartsen. Ten tweede vragen de ontwikkelingen in de zorg en maatschappelijke thema's om een sterke en goed georganiseerde beroepsgroep. De beroepsgroep is momenteel versnipperd georganiseerd en de kwaliteitsborging is beperkt van opzet en vraagt om versterking. De beroepsgroep heeft een belangrijke taak om de kwaliteitsborging van veterinair handelen, de autonomie van de veterinaire professional te versterken en de consument goed en volledig te informeren. Ten derde is er sprake van krapte op de arbeidsmarkt. In de beroepsgroep wordt een tekort aan veterinaire professionals en een hoge werkdruk ervaren. Voor de beschikbaarheid van zorg is een gezonde arbeidsmarkt van belang waarin de veterinaire professional zijn werk goed kan uitoefenen. Ten vierde het vergroten van het bewustzijn van mensen voor de (financiële) gevolgen van de keuze voor een bepaald huisdier. Zo wordt bijvoorbeeld een groot deel van de bezoeken aan de dierenartsenpraktijk veroorzaakt door (voorkombare) schadelijke kenmerken en erfelijke ziekten. Inzet is nodig zodat diereigenaren beter geïnformeerd en verantwoord hun huisdieren kunnen kiezen en houden.

Uitvoeringsagenda Diergeneeskundige zorg

De opgaven in de zorg voor huisdieren vragen om een integrale, stevige en meerjarige aanpak. Hiervoor heb ik een uitvoeringsagenda opgesteld. Het doel van deze agenda is om het functioneren van de markt te verbeteren en de diergeneeskundige zorg in Nederland toekomstbestendig te maken voor het dier, de diereigenaar en de veterinaire professional. In deze uitvoeringsagenda komt mijn huidige inzet en die voor de komende jaren samen.
Gezien de urgentie van de opgaven ga ik samen met de Minister van EZK en de beroepsgroep voortvarend aan de slag met de uitvoering van deze agenda. Ik zal een routekaart opstellen waarin ik met betrokken partijen afspraken maak over wie welke actie uitvoert, op welke wijze en met welk tijdpad. Een onderdeel is het opstellen van nieuwe regelgeving. Dit vereist een zorgvuldig traject, waarbij ik ook oog heb voor de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid in de praktijk en beperkte administratieve last. Ik streef ernaar deze routekaart begin 2027 met uw Kamer te delen.

Evaluatie

Na 2,5 jaar zal ik de uitvoeringsagenda evalueren. De evaluatie zal een beeld geven van de voortgang en de ontwikkelingen op dat moment in de diergeneeskundige (spoed)zorg. Mede op basis van de uitkomsten van deze evaluatie zal ik waar nodig bijsturen. Over de uitvoering van de agenda stuur ik uw Kamer jaarlijks een brief, zodat u op de hoogte blijft van de voortgang. In het vervolg van deze brief zet ik de concrete actielijnen uiteen.

Actielijn 1: Wetgeving voor dierenartsenpraktijken

Dierenartsenpraktijken hebben een belangrijke verantwoordelijkheid voor het leveren van goede diergeneeskundige zorg. Het is van belang dat veterinaire professionals in de dierenartsenpraktijk de zorg voor het dier centraal stellen, zonder dat financiële prikkels de beslissing beïnvloeden welke zorg passend is voor het dier en zo kunnen leiden tot overbehandeling en daaraan gerelateerde medicijnenverkoop. Ontwikkelingen in de markt hebben ervoor gezorgd dat de autonomie van dierenartsen onder druk staat. Ik vind het van belang dat de kwaliteit van de diergenees-

kundige zorg beter wordt geborgd en dat dierenartsenpraktijken die een cruciale rol vervullen in het aanbieden van zorg, hier verantwoordelijkheid voor dragen. De ACM beveelt aan omzet- en winstgerelateerde prikkels voor dierenartsen en ander personeel te verbieden. Ik wil dit verbod in wetgeving opnemen. Een gezond verdienmodel van dierenartspraktijken is belangrijk voor de beschikbaarheid van goede zorg, maar de beloning van de dierenarts en ander personeel moet onafhankelijk zijn van de behandeling, zoals de hoeveelheid zorg, medicijnverkoop en doorverwijzingen. Dit is een belangrijke stap om huisdiereigenaren beter te beschermen tegen overbehandeling en hogere kosten en de verantwoordelijkheid van dierenartsenpraktijken in wetgeving te verankeren. Dit versterkt de onafhankelijke expertise gericht op het welzijn van het dier en de belangen van de huisdiereigenaar. Hiermee wordt de autonomie van de veterinaire professional beter geborgd. Dit werk ik de komende periode nader uit met betrokken partijen, waarbij ik onderzoek hoe dit ook echt effectief kan werken in de praktijk. Daarbij zijn onder meer een goede afbakening, juridische houdbaarheid en de invulling van het toezicht (publiek en/of privaat) van belang.

Actielijn 2: Meer keuzevrijheid voor diereigenaren

Ik zet mij in voor een concurrerende markt en voor een consument die goed en juist geïnformeerd wordt. Het is belangrijk dat diereigenaren vrij kunnen kiezen in de aanschaf en zorg voor hun dier en weten welke dierenartsenpraktijken en welke behandelingen er zijn en tegen welke kosten. Dat brengt hen in positie een kostenafweging te maken. De beroepsgroep heeft een belangrijke rol in het vergroten van de transparantie over behandelmogelijkheden en de kosten daarvan. De ACM doet hiervoor concrete aanbevelingen. De beroepsgroep geeft door de ontwikkeling van de beroepsstandaard transparantie uitvoering aan de aanbevelingen van de ACM. De standaard biedt handvatten voor transparantie binnen de diergeneeskundige zorg. Zoals bijvoorbeeld het geven van informatie over tarieven van behandelingen en consulten door een actuele tarievenlijst in de wachtruimte en op de website en het geven van kostenramingen voorafgaand aan diagnostiek en behandeling. De ontwikkeling van deze beroepsstandaard ondersteun ik financieel. De standaard wordt deze zomer afgerond. Met de beroepsgroep werk ik uit hoe de effectieve en brede werking van deze standaard (wettelijk) kan worden geborgd.

Actielijn 3: Onderzoek diergeneesmiddelenmarkt

De ACM beveelt aan nader te onderzoeken welke belemmeringen er zijn voor concurrentie op medicijnprijzen en/of voorschrijfkosten voor de verschillende categorieën diergeneesmiddelen en de rol van bestaande wetgeving daarin. Ik onderschrijf de lijn van de ACM om consumenten meer keuzemogelijkheden te geven bij het aanschaffen van diergeneesmiddelen. Komend jaar laat ik onderzoeken wat de mogelijkheden zijn om bij aankoop van diergeneesmiddelen de keuzevrijheid van diereigenaren te vergroten en kijk ik daarbij kritisch naar de huidige wetgeving. Hierbij vind ik het belangrijk om rekening te houden met de impact voor de sector en diereigenaren, evenals de noodzaak om diergezondheid, volksgezondheid, dierenwelzijn en milieu onverminderd te waarborgen. Streven is om dit onderzoek begin 2027 te starten.

Actielijn 4: Beroepsstandaarden en basiszorg

De ontwikkeling van beroepsstandaarden zijn van groot belang voor de diergeneeskundige zorg en dragen bij aan:
- Versterking van autonomie van de veterinaire professional

- Borging van kwaliteit en het bieden van de best passende zorg voor het dier
- Betere informatie voor huisdiereigenaren

De ACM beveelt aan de beroepsgroep op te roepen om professionele behandelstandaarden te ontwikkelen met het niveau van passende basiszorg. Dit is volgens de ACM medische zorg die goed genoeg is, gelet op de situatie en context van dier én die van de eigenaar. Het is dus niet een gouden standaard die ervan uitgaat dat de medische mogelijkheden altijd volledig worden benut. Ik onderschrijf het belang van beroepsstandaarden en ben dan ook blij dat de beroepsgroep werkt aan het plan van aanpak voor de ontwikkeling van professionele standaarden. Ik heb voor dit plan van aanpak subsidie gegeven. Dit plan van aanpak wordt dit najaar afgerond. De beroepsgroep neemt hierin de aanbevelingen van de ACM mee en geeft daarbij een tijdpad en prioritering aan. Ik verwacht hierbij een stevige en concrete inzet van de beroepsgroep. Ik waardeer de inzet en samenwerking van de beroepsgroep bij deze start van de ontwikkeling van beroepsstandaarden. Dit is geen eenvoudige opgave in een tijd dat een federatie en een kwaliteitsorgaan nog in ontwikkeling zijn. Ik ben bereid om de beroepsgroep ook bij de verdere ontwikkeling van beroepsstandaarden financieel te ondersteunen. Ik vind het belangrijk dat de veterinaire professionals deze behandelstandaarden in de praktijk ook echt gaan gebruiken en zal daarom met de beroepsgroep uitwerken hoe de effectieve en brede werking van deze standaarden (wettelijk) kunnen worden geborgd.

Actielijn 5: Spoedzorg

Bij spoedzorg hebben huisdiereigenaren niet altijd de kennis, tijd en mentale ruimte om een afgewogen keuze voor een dierenartspraktijk of een behandeling te maken. De ACM doet daarom een aantal aanbevelingen voor voldoende aanbod en effectieve concurrentie. Ik vind het belangrijk dat zorg voor diereigenaren in de spoed beschikbaar en toegankelijk is. Ook moeten diereigenaren voldoende keuzevrijheid en keuzemogelijkheden hebben. Daarbij hoort goede informatie over de beschikbaarheid van veterinaire (spoed)zorg, zodat eigenaren weten waar zij terecht kunnen. Daarom verken ik met de beroepsgroep hoe een overzicht van het aanbod van spoedzorg buiten reguliere openingstijden gerealiseerd kan worden.
Daarnaast werkt de beroepsgroep aan de ontwikkeling van een professionele standaard spoedzorg voor dierenartsenpraktijken, zodat zij diereigenaren beter kunnen informeren over de spoedzorg en zodat praktijken de spoedzorg beter kunnen organiseren. Ik heb voor de ontwikkeling van deze standaard subsidie verleend. De standaard draagt op verschillende manieren bij aan een betere beschikbaarheid van de spoedzorg. Zo beschrijft deze hoe de organisatie van spoedzorg door praktijken eruit moet komen te zien om tot een landelijke dekking van spoeddienstverlening te komen, zodat een diereigenaar in het hele land binnen een beperkte rijafstand terecht kan voor een spoedgeval bij een dierenartsenpraktijk. Ook beschrijft de standaard de randvoorwaarden waar een dienstkring van dierenartsenpraktijken aan moet voldoen. Dit gaat bijvoorbeeld over het organiseren van achterwacht en doorverwijzing van patiënten naar specialistische zorg. Tot slot geeft de standaard kaders over de verantwoordelijkheden van praktijken in hun samenwerking met andere dierenartsenpraktijken. De standaard wordt deze zomer afgerond. Ik vind het belangrijk dat deze standaard in de praktijk ook echt gaat werken en zal daarom met de beroepsgroep uitwerken hoe de effectieve en brede werking van deze standaard (wettelijk) kan worden geborgd.
Naast de standaard is goede voorlichting over behandelingen in de spoedzorg en wat noodzakelijk spoedeisende zorg is, van belang. Dit kan

diereigenaren helpen bij het maken van een goede afgewogen keuze voor een praktijk, maar ook of zij wel of niet besluiten naar een praktijk te gaan buiten reguliere openingstijden. De druk op de zorg kan hiermee worden verlaagd en daarmee wordt de beschikbaarheid van spoedzorg verbeterd. Met de beroepsgroep zal ik verkennen hoe een centrale website of app hieraan kan bijdragen. Ik ben bereid hierbij financieel te ondersteunen. Een goed voorbeeld daarvoor is het succesvolle initiatief uit de humane zorgsector «Thuisarts»[10] met informatie voor patiënten die hen helpt te bepalen wanneer er sprake is van noodzakelijke spoedeisende zorg. Daarnaast ga ik met de beroepsgroep onderzoeken welke mogelijkheden en behoeften er zijn voor de verbetering van het triagesysteem voor de diergeneeskundige zorg om ook via die weg de beschikbaarheid te verbeteren.

Actielijn 6: Verantwoord huisdieren houden

Mensen zijn zich niet altijd bewust van de (financiële) gevolgen van de keuze voor een bepaald huisdier bij aanschaf, of van de zorgbehoefte tijdens het dierenbezit. De kosten voor zorg kunnen voor dieren met bepaalde kenmerken, zoals een korte snuit, groter zijn dan voor dieren die niet deze kenmerken hebben. Dierenartsen geven signalen dat een groot deel van de dierenartsbezoeken veroorzaakt wordt door deze (voorkombare) schadelijke kenmerken en erfelijke ziekten. Duidelijke informatie voor huisdiereigenaren draagt bij aan verbetering van verantwoord huisdierenbezit, omdat (potentiële) eigenaren zich dan kunnen informeren om een afgewogen keuze te maken. Dit voorkomt dat huisdiereigenaren voor grote uitgaven komen te staan die ze niet kunnen betalen, noodzakelijke zorg wordt uitgesteld, dat huisdieren onnodig lijden en de zorg onnodig wordt belast. Dit is een belangrijke pijler in de aanpak voor een betere marktwerking, die de ACM na de consultatieronde extra heeft toegevoegd aan het definitieve rapport.
Om mensen goed te informeren zet ik in op voorlichting. Hierin vormt de standaard transparantie van de beroepsgroep een belangrijk onderdeel die in deze brief hierboven is beschreven. Ook ondersteun ik het Landelijk Informatiecentrum Gezelschapsdieren (LICG)[11]. Hier vinden mensen betrouwbare en deskundige informatie over het aanschaffen en houden van huisdieren, zoals over de kosten van een huisdier, dierenhulp voor minima en informatie over erfelijke aandoeningen. Dit jaar wordt weer een voorlichtingscampagne gelanceerd die mensen oproept bewust voor een huisdier te kiezen. Aanvullend werk ik aan een oriëntatiecursus voor de aanschaf van honden, zodat mensen goed geïnformeerd en bewust een hond aanschaffen en deze beter begrijpen. Dat voorkomt niet alleen bijtincidenten, maar zorgt ook voor een betere match tussen eigenaar en dier.
Het stimuleren van gezonde fok van huisdieren zorgt voor gezondere dieren, dat vind ik belangrijk. Voorkomen is immers beter dan genezen. Daarom heb ik nadere invulling aan het bestaande fokverbod gegeven, bijvoorbeeld door de beleidsregel voor kortsnuitige honden. Ook werk ik aan uitbreiding van een houdverbod van dieren die lijden als gevolg van hun schadelijke (uiterlijke) kenmerk. Ik zal uw Kamer hierover nader informeren in een aparte brief, voorafgaand aan het debat «dieren buiten de veehouderij en dierproeven» op 3 september 2026.
De ACM vraagt om strengere maatregelen voor fokkers en verkopers. Recent is de Europese Verordening «welzijn en traceerbaarheid van honden en katten» aangenomen. In deze verordening worden onder andere eisen gesteld aan het bedrijfsmatig fokken van huisdieren, zoals een informatieplicht voor de verkoper over de gezondheid van het dier.

[10] Thuisarts www.thuisarts.nl
[11] Landelijk Informatiecentrum Gezelschapsdieren (LICG) www.licg.nl

Dat gaat niet alleen om medische aandoeningen, maar ook informatie over mogelijke erfelijke aandoeningen.

Minima kunnen in de knel komen door hoge kosten voor huisdierenzorg. In lijn met de aanbevelingen van de ACM zal ik in de uitvoeringsagenda daarom een concrete aanpak voor deze doelgroep opnemen. De verantwoordelijkheid voor regelingen voor minima ligt bij gemeenten. Sommige gemeenten bieden een tegemoetkoming aan specifiek de kosten van huisdierenzorg. Ook kunnen minima terecht bij verschillende fondsen voor een tegemoetkoming in de kosten van huisdierenzorg of bij dierenartsen met speciale spreekuren of tarieven voor minima. Voor de aanpak van minima zie ik drie lijnen. Ten eerste wil ik samen met het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en betrokken hulporganisaties de vindbaarheid vergroten van initiatieven die financiële steun bieden aan minima voor de kosten van huisdierenzorg. Hoe dit er in de praktijk uit kan zien, werk ik de komende periode uit met de betrokken partijen. Ten tweede wil ik met de sociale hulp- en dienstverleners, die regelmatig bij minima over de vloer komen, uitwerken hoe we informatie over het juist houden van dieren en mogelijke dierenwelzijnsaantasting beter onder de aandacht van de hulpverleners krijgen. Er is immers al veel informatie beschikbaar over hoe ze signalen van dierenwelzijnsaantasting kunnen herkennen, bespreekbaar kunnen maken met hun cliënt en kunnen doorverwijzen naar organisaties die hiervoor steun bieden. Ten derde zet ik in op voorlichting over de aanschaf en het houden van huisdieren zoals hierboven beschreven. Ik ga onderzoeken of en op welke manier ik minima kan ondersteunen met voorlichting over de aanschaf en het houden van huisdieren. De ACM geeft aan dat bekende methodes die worden gebruikt bij informatievoorziening van burgers niet altijd toereikend zijn om minima te bereiken, bijvoorbeeld vanwege mogelijke moeite met lezen en schrijven, taalbarrières, en beperkte digitale toegang.

Actielijn 7: Sterke beroepsgroep

De veterinaire professionals hebben een essentiële rol in het informeren van de diereigenaar en het borgen van toegankelijke en goede diergeneeskundige zorg. De beroepsgroep is versnipperd georganiseerd en de kwaliteitsborging is beperkt van opzet. Ik zet mij daarom in voor een goed georganiseerde beroepsgroep. Een centrale beroepsorganisatie kan de veterinaire professional beter ondersteunen in zijn vak, de kwaliteit van de diergeneeskundige zorg bevorderen, en de autonomie van de veterinaire professional beter borgen. De beroepsgroep heeft hierin uiteraard zelf de belangrijkste rol en taak. Sinds 2023 faciliteer ik vanwege het bovengenoemde belang de ontwikkeling van een nieuwe beroepsorganisatie, zoals eerder aan uw Kamer bericht[12].
In de brief[13] van oktober vorig jaar heb ik uw Kamer gemeld dat ik in samenwerking met de beroepsgroep momenteel herregistratie van veterinaire professionals verken en het veterinair tuchtrecht laat evalueren. Herregistratie heeft als voornaamste doel om de kwaliteitsborging verder te versterken en tegelijkertijd een beter beeld te krijgen van het arbeidspotentieel en de in- en uitstroom van professionals op de arbeidsmarkt. De invoering van herregistratie vraagt om een gedegen afweging en goede samenwerking met de beroepsgroep. Komend jaar verwacht ik hierin de eerste vervolgstappen te zetten.
Naar aanleiding van eerder onderzoek en op verzoek van de beroepsgroep vindt een evaluatie van het veterinair tuchtrecht plaats. Dit onderzoek heeft als doel te onderzoeken of tuchtrecht het gewenste effect heeft, namelijk de kwaliteit van de veterinaire gezondheidszorg te waarborgen

[12] Kamerstuk 29 683, nr. 263 en nr. 301
[13] Kamerstuk 28 286, nr. 1402

en goede en zorgvuldige beroepsuitoefening te bevorderen. Ik verwacht de resultaten van dit onderzoek begin 2027.
Uit eerder onderzoek en uit het onderzoek van de ACM blijkt de behoefte voor een onafhankelijke geschillencommissie voor kleinere klachten. Een dergelijke erkende geschillencommissie bestaat momenteel niet. Ik onderschrijf het belang van voldoende mogelijkheden voor diereigenaren om op laagdrempelige wijze ergens terecht te kunnen met een klacht. Ik heb daarom de klachten- of geschillenafhandeling al opgenomen als onderdeel van de evaluatie van het veterinair tuchtrecht. Ik verken met de beroepsgroep hoe een dergelijke geschillencommissie het beste vorm kan krijgen.

Actielijn 8: Gezonde arbeidsmarkt

In de beroepsgroep wordt een tekort aan veterinaire professionals en een hoge werkdruk ervaren. De beschikbaarheid van voldoende professionals is belangrijk voor het waarborgen van goede zorg. Samen met de beroepsgroep zet ik mij daarom in voor het zo goed mogelijk benutten van het arbeidspotentieel in de sector en het verminderen van de werkdruk, zodat deze beheersbaar is. Onderzoek naar de arbeidsmarkt van dierenartsen gaf hiervoor belangrijke aanbevelingen. De voornaamste aanbeveling is het verkennen van de (her)verdeling van bevoegdheden binnen de diergeneeskundige sector, door de overheid. Het delegeren van bevoegdheden en taken van de dierenarts naar een paraveterinair is één van de mogelijkheden om de werkdruk voor de dierenarts te verlagen en mogelijk kosten te besparen. Ik zet mij in voor een maximale benutting en inzet van paraveterinairen in de praktijk en verbetering van de taakverdeling en verdeling van verantwoordelijkheden binnen de diergeneeskundige zorg waar dat mogelijk is. Als eerste stap heb ik een inventarisatie uitgevoerd naar de mogelijkheden om paraveterinairen meer bevoegdheden te geven binnen het huidige wettelijke stelsel. Uit deze inventarisatie blijkt dat er binnen het huidige wettelijke kader meer ruimte is dan nu in de praktijk wordt benut. Het is nu aan de beroepsgroep om de beschikbare mogelijkheden beter te benutten. Ten tweede start binnenkort een onderzoek naar het bevoegdhedenstelsel, gericht op verbetering van de taakverdeling en verdeling van verantwoordelijkheden binnen de diergeneeskundige zorg. Doorontwikkeling van het huidige bevoegdhedenstelsel draagt eveneens bij aan een betere benutting van het arbeidspotentieel in de veterinaire sector.

Vervolg

Met de Uitvoeringsagenda Diergeneeskundige zorg werk ik met de veterinaire beroepsgroep aan een stevige basis voor de toekomst van de diergeneeskundige zorg. Deze agenda heeft als doel bij te dragen aan goede, beschikbare en toegankelijke zorg en een betere bescherming van de consument. Het komende half jaar werk ik met de betrokken partijen de uitvoering nader uit in een routekaart. Voor alle partijen ligt er een rol om bij te dragen aan de verbetering van de diergeneeskundige zorg en ik roep hen daarom van harte op om met ambitie uitvoering te geven aan deze agenda. Samen werken we aan de toekomst van de diergeneeskundige zorg voor dieren, diereigenaren en veterinaire professionals in Nederland.

De Staatssecretaris van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur,
S.P.A. Erkens